

JAUME BARTUMEU CASSANY
President de Progressistes-SDP

Tornar el sentit a les paraules

Les paraules estan malaltes, estan ferides

Aquest estiu la comunicació cloroform de l'edifici administratiu del Govern no ha fet gaires vacances. El bombardeig s'ha mantingut a bon ritme.

Un exemple ha estat la gran celebració de la davallada de persones inscrites al servei d'ocupació. Han guardat, però, al rebost estadístic molta informació que mereixeria uns comentaris comparatius que permetessin posar en relació servei d'ocupació i demanda de mà d'obra per a l'hostaleria i la restauració.

El simple descens de l'atur registrat no pot ocultar més temps que la creació d'ocupació i la recuperació per a la població activa dels desanimats segueix sent prioritària. Hi ha mes feina, sí, però més temporal i parcial.

La capacitat de manipular la vida, de la comunicació cloroform (la veritat, els fets, la realitat) és un desafiament que hem d'afrontar.

En aquest context el cap de Govern ha sortit a la premsa per aplaudir l'adquisició de la majoria accionarial del Banc de Sabadell d'Andorra per part de Morabanc. Tanmateix no hem sabut trobar cap referència a la més mínima preocupació per preservar els llocs de treball de l'entitat absorbida.

L'escriptora libanesa Dominique Eddé va publicar el passat 7 d'agost a *Le Monde* una tribuna analitzant l'ensorrament econòmic i social del seu país. El Líban, que havia estat qualificat fa molts anys com "la Suïssa d'Orient Mitjà", està dissortadament ofegat per uns polítics que es reparteixen

les quotes del poder institucional i es giren d'esquena a les urgents necessitats humanitàries i socials dels seus habitants.

Dominique Eddé pensa que les paraules estan ferides de mort perquè el llenguatge està "gangrenat per la mentida".

Afirma que al Líban, des de sempre, l'exercici del poder ha estat recolzat en la mentida.

D'aquí una reflexió, que comparteixo, sobre el caràcter cada vegada més explosiu de la veritat.

La creació d'ocupació és prioritària: hi ha més feina, però més temporal i parcial

---

La comunicació cloroform i la mentida han buidat de sentit el llenguatge

---

Hi ha una enorme distància entre el que sabem i el que podem fer-ne, entre el que ignorem i el que pretenem poder fer.

I en aquest escenari les paraules estan malaltes, estan ferides. Les argumentacions, els raonaments, es recolzen en uns fonaments infectats, caducats. La mentida i la comunicació cloroform han penetrat i buidat del seu sentit el llenguatge.

Ja sabem que la repetició i el protagonisme de les rodes de premsa oficials són molt potents i eficaços. Fan seguir molta gent

que està convençuda que el discurs oficial és el que convé.

Per això a Andorra repintem les parets en lloc de refer-les.

Per això, també, la lògica i el seny andorrà no troben un espai per fer-se escoltar. Tres paraules ben encunyades fan brillar qual-sevol cosa. Només cal tenir la consciència endormiscada. I així assistim fa mesos a una desposseïció del pensament substituint-lo pel que defineixen com la "intel·ligència" dels millors.

Per això hem de procurar no emprar les paraules que desvirtuen el llenguatge i el censuren.

Ho resumeix aquella frase que tant agrada a l'Andorra oficial: "Com no podria ser d'una altra manera." I també convé que recuperem el sentit de les paraules. Per exemple, tinc la sensació que a casa nostra encara perdura una certa confusió sobre què vol dir servei públic, qui és servidor públic i quines són les seves funcions, tasques i valors inherents i, evidentment, quines tasques no li pertocuen.

Deia l'enyorat humorista català Jaume Perich que una de les raons per les quals la paraula no pot expressar fidelment el pensament és la bona educació.

Aquest juliol, a *La Vanguardia*, Màrius Carol escrivia que les hemeroteques de la premsa són sovint una mena de cementiri de les promeses oblidades. Les hemeroteques andorranes també ho són. Furgar-hi permet adonar-se no només del poc respecte a la veritat d'alguns servidors públics sinó també de la seva escassa memòria davant qüestions fonamentals.